

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Ing. Mgr. Martinem Jakubem Brusem ve věci

žalobce: P. H., narozen X
bytem X
zastoupen advokátkou Mgr. Bc. Natálií Grün Holopírkovou
sídlem Veleslavínova 363/33, 301 00 Plzeň

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 1292/25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované č. j. X ze dne 29. 4. 2025

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č. j. X ze dne 29. 4. 2025 **se zrušuje** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 10 140 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 28. 11. 2024 žalovaná podle § 56 odst. 1 písm. e) a § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) zvýšila žalobci od 15. 11. 2024 invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně na invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně. Žalobcovy námitky proti tomuto rozhodnutí žalovaná zamítla rozhodnutím ze dne 29. 4. 2025, které je předmětem soudního přezkumu v této věci.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Žaloba

2. V žalobě žalobce namítal, že žalovaná nesprávně stanovila datum vzniku invalidity třetího stupně. Konstatoval, že podle lékařských zpráv je nejvýznamnějším důvodem jeho nepříznivého zdravotního stavu metastatický karcinom levého prsu, diagnostikovaný dne 1. 4. 2022. Dále byla žalobci diagnostikována farmakologicky korigovaná hypertenze a anxiózně depresivní a panická porucha, pro kterou je v ambulantní psychiatrické péči. Žalobce zdůraznil, že jeho zdravotní stav od uvedeného data nevykazuje žádné známky zlepšení a prognózy nejsou příznivé. Podle žalobce proto invalidita třetího stupně vznikla daleko dříve, nejpozději dne 12. 5. 2022. Popsal, jak má být stanoven vznik invalidity, a dodal, že v posudku o invaliditě není odůvodněno, proč byl den vzniku invalidity třetího stupně stanoven právě na 15. 11. 2024. Žalobce citoval rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 2. 2016, č. j. 2 Ads 280/2015-35, a konstatoval, že byl rozhodnutími žalované zkrácen na svých právech. Uzavřel, že rozhodnutí žalované bylo vydáno na základě nesprávného zjištěného skutkového stavu bez přihlédnutí k § 39 zákona o důchodovém pojištění a k příloze vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity, (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“).
3. Žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí i rozhodnutí žalované ze dne 28. 11. 2024 zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

Vyjádření žalované k žalobě

4. Žalovaná ve svém vyjádření uvedla, že datum změny stupně invalidity bylo stanoveno dnem jednání Institutu posuzování zdravotního stavu první instance pro trvalou dlouhodobou pracovní neschopnost, kdy byl komplexně objektivizován aktuální zdravotní stav doloženými odbornými nálezy. S ohledem na námítky žalobce pak žalovaná navrhla, aby žalobcův zdravotní stav posoudila Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem (dále jen „posudková komise“).

Ústní jednání

5. Žalobcova zástupkyně se z jednání konaného dne 19. 1. 2026 předem omluvila, aniž by požádala o jeho odročení. Soud proto v souladu s § 49 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“) věc projednal a rozhodl v nepřítomnosti žalobce a jeho zástupkyně.
6. Pověřená pracovnice žalované při tomto jednání odkázala na písemné vyjádření k žalobě. S ohledem na závěry posudku posudkové komise ponechala rozhodnutí na úvaze soudu.
7. Soud při jednání provedl dokazování čtením posudku posudkové komise ze dne 3. 12. 2025 včetně protokolu o jednání posudkové komise.

Posouzení věci soudem

8. Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že žalovaná rozhodnutím ze dne 19. 5. 2014 přiznala žalobci invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně. Dne 9. 9. 2024 požádal žalobce o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu. V posudku o invaliditě ze dne 15. 11. 2024 posudkový lékař MUDr. R. K. označil za rozhodující příčinu žalobcova dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zdravotní

postižení uvedené v kapitole II, oddílu A, položce 1e přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena ve výši 70 % s tím, že podle § 3 a § 4 téže vyhlášky se procentní míra poklesu pracovní schopnosti nemění. Datum změny stupně invalidity stanovil posudkový lékař na 15. 11. 2024. Na základě tohoto posudku vydala žalovaná dne 28. 11. 2024 rozhodnutí, jímž žalobci zvýšila od 15. 11. 2024 invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně na invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně.

9. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce námitky, v nichž nesouhlasil s datem změny stupně invalidity. Žalovaná si v řízení o námitkách vyžádala nový posudek o invaliditě žalobce, který dne 27. 2. 2025 vypracoval posudkový lékař MUDr. P. E. Tento posudkový lékař opětovně posoudil žalobcův zdravotní stav a dospěl ke shodnému závěru, jaký byl vysloven v posudku ze dne 15. 11. 2024. Potvrdil též datum změny stupně invalidity. Na základě tohoto nového posudku vydala žalovaná žalobou napadené rozhodnutí ze dne 29. 4. 2025, kterým žalobcovy námitky zamítla.
10. Podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění platí, že *pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %*. Z odstavce 2 citovaného ustanovení vyplývá, že pokud pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, pokud poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a pokud poklesla nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
11. Pracovní schopnost je definována v § 39 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění, podle kterého platí, že *pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu*. V souladu s odstavcem 4 citovaného ustanovení se při určování poklesu pracovní schopnosti vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.
12. V § 39 odst. 5 zákona o důchodovém pojištění je dále stanoveno, že *za zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí*. V souladu s odstavcem 6 téhož ustanovení se za stabilizovaný zdravotní stav považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení. Podle odstavce 7 téhož ustanovení je pojištěnec adaptován na své zdravotní postižení, jestliže nabyt, popřípadě znovu nabyt schopností a dovedností, které mu spolu se zachovanými tělesnými, smyslovými a duševními schopnostmi umožňují vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti.

13. Soud podotýká, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti se vždy určuje v celých číslech s tím, že procentní míry poklesu pracovní schopnosti podle druhů zdravotního postižení jsou uvedeny v příloze k vyhlášce o posuzování invalidity. Z § 2 odst. 3 této vyhlášky přitom vyplývá, že *je-li příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce více zdravotních postižení, jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.*
14. Podle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity lze horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti zvýšit až o deset procentních bodů *v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici (odst. 1), nebo v případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici (odst. 2).* Z odstavce 3 téhož ustanovení plyne, že *zvýšení horní hranice míry poklesu pracovní schopnosti podle odstavců 1 a 2 nesmí v úhrnu převýšit 10 procentních bodů.*
15. V nyní řešené věci byly žalobcovy námitky zamítnuty s odůvodněním, že datum vzniku invalidity třetího stupně bylo stanoveno správně na 15. 11. 2024.
16. Již výše bylo zmíněno, že napadené rozhodnutí bylo odůvodněno závěrem posudkového lékaře o míře poklesu pracovní schopnosti žalobce a o datu změny stupně invalidity. Soud se s tímto závěrem nespokojil, a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity především závisí, vyžádal si v rámci tohoto soudního řízení v intencích § 52 odst. 1 s. ř. s. v návaznosti na § 77 téhož zákona odborný posudek od posudkové komise, která je v těchto věcech podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů povolána k posouzení zdravotního stavu žalobce. Tato komise nově posoudila celkový stav žalobce, pokles jeho pracovní schopnosti a stupeň invalidity včetně data jeho případné změny.
17. Z obsahu posudkové dokumentace vypracované posudkovou komisí soud zjistil, že komise jednala v řádném složení [předsedkyně MUDr. H. H., lékař MUDr. M. H. (odbornost: interní lékařství) a tajemnice Bc. M. H.], posudek ze dne 3. 12. 2025 byl vypracován po studiu a zhodnocení žalobcova zdravotního stavu na základě předložené lékařské dokumentace (spisová dokumentace Institutu posuzování zdravotního stavu Teplice, spisová dokumentace námitkového řízení a zdravotnická dokumentace praktického lékaře MUDr. J. K.). Žalobce byl jednání komise přítomen a přímo při jednání komise byl vyslechnut a vyšetřen odborným lékařem v oboru interní lékařství. Dále je z posudkové dokumentace patrné, jaké lékařské nálezy, zprávy, vyšetření a další listiny měla komise k dispozici. Jednalo se o lékařské zprávy MUDr. Š. K. ze dne 18. 9. 2023, MUDr. V. Č. ze dne 9. 5. 2022, 24. 5. 2022, 15. 6. 2022, 12. 7. 2022, 27. 7. 2022, 7. 9. 2022, 5. 10. 2022, 2. 11. 2022, 30. 11. 2022, 25. 1. 2023, 22. 3. 2023, 17. 5. 2023, 12. 7. 2023, 30. 8. 2023, 16. 10. 2023, 6. 11. 2023, 5. 12. 2023, 2. 1. 2024, 30. 1. 2024, 27. 2. 2024, 26. 3. 2024, 23. 4. 2024, 21. 5. 2024, 18. 6. 2024, 16. 7. 2024, 13. 8. 2024, 27. 8. 2024, 10. 9. 2024, 8. 10. 2024, 5. 11. 2024, 3. 12. 2024, 30. 12. 2024, 28. 1.

2025, 25. 2. 2025, 1. 4. 2025 a 22. 4. 2025, MUDr. A. P. ze dne 12. 5. 2022, 17. 10. 2023 a 2. 5. 2024, MUDr. K. Š. ze dne 18. 5. 2022, MUDr. M. J. ze dne 29. 9. 2022 a 18. 5. 2023, MUDr. S. A. ze dne 18. 1. 2023 a MUDr. S. S. ze dne 27. 8. 2024 a 6. 5. 2025.

18. Na základě posouzení obsahu těchto podkladů, konzultace žalobcova zdravotního stavu s odbornou lékařkou v oboru psychiatrie prim. MUDr. Z. S. dne 21. 7. 2025 a vlastního vyšetření žalobce dospěla posudková komise k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí (tj. k 29. 4. 2025) žalobce splňoval kritéria pro invaliditu třetího stupně ve smyslu § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění, neboť jeho pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla o 70 %.
19. Posudková komise konstatovala, že se u žalobce jednalo k datu vydání napadeného rozhodnutí o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles žalobcovy pracovní schopnosti bylo onkologické onemocnění – tumor levé mammy s generalizací do skeletu a plic, stav po AKT a CHT, trvalá antihormonální terapie, pokračuje onkologická léčba ve studiové medikaci. Sekundární anemie v mírné progresi.
20. Míru poklesu žalobcovy pracovní schopnosti hodnotila posudková komise podle přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a to podle kapitoly II – *onkologie*, oddílu A – *zhoubné novotvary*, položky 1 – *novotvary*, podpoložky 1e – *zvláště těžké postižení, maligní nádory lokalizované (stadia I, II, III) během onkologické léčby a zpravidla do 6 měsíců po jejím ukončení, pokud trvá kompletní remise, nebo maligní nádory generalizované (stadium IV), nádory primárně diseminované, zpravidla do jednoho roku po ukončení onkologické léčby, pokud trvá kompletní remise nebo stavy s perzistencí či progresí nádoru nebo stavy do 6 měsíců po ukončení radioterapie na kranium nebo nefrostomie, kombinace kolostomie či ileostomie nebo urostomie nebo úplná ztráta dolní končetiny nebo horní končetiny nebo se zcela krátkým pahýlem, elefantiáza končetiny, mutilující růst nádoru nebo stavy během transplantační léčby (transplantace krvetvorných buněk) a zpravidla do 6 měsíců po jejím ukončení nebo chronická nemoc štěpu proti hostiteli (GvHD), projevující se jako multiorgánové autoimunitní postižení nebo těžká cytopenie, těžké poruchy imunity s projevy oportunních infekcí nebo septickými stavy, těžké krvácivé projevy nebo stavy s poruchami příjmu potravy, inkontinencí, těžké omezení pohyblivosti (funkčně srovnatelné s těžkými parézami končetin) nebo stavy se selháváním některého orgánu či systému, výkon většiny denních aktivit těžce omezen*. Pro toto zdravotní postižení stanovuje vyhláška rozmezí míry poklesu pracovní schopnosti 70 až 80 %. Posudková komise zvolila v případě žalobce dolní hranici rozmezí (70 %).
21. Datum vzniku invalidity třetího stupně stanovila posudková komise dnem 6. 11. 2023, kdy byla u žalobce zahájena onkologická léčba podle studie CELC – G-301. Jedná se o období s elevací onkologických markerů s progresí meta ložisek v plicích a skeletu. Mnohočetná drobná meta ložiska v obou plicních křídlech. Posudková komise vysvětlila, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav nevznikl u žalobce dnem diagnostikovaného onkologického onemocnění (od 1. 4. 2022), protože probíhala další vyšetření a nebylo možné dovodit úspěch či neúspěch léčby; žalobci byly v té době vypláceny nemocenské dávky. Datum vzniku invalidity třetího stupně, které posudková komise použila, je již z období, kdy došlo k jasné progresi onkologického onemocnění v rámci laboratorně zvýšených onkologických markerů a zvýšení meta ložisek v plicích a skeletu.
22. Soud zhodnotil citovaný posudek posudkové komise ze dne 3. 12. 2025, který představuje stěžejní důkaz v tomto soudním řízení, a dospěl k závěru, že posudek byl vypracován po

náležitým posouzení žalobcova zdravotního stavu na základě předložené lékařské dokumentace, odborných lékařských nálezů a vlastního vyšetření žalobce posudkovou komisí. Soud pokládá tento posudek za úplný, objektivní a přesvědčivý.

23. S výše popsaným závěrem posudkové komise se soud ztotožnil a za daného stavu věci neshledal potřebu, aby byl posudek posudkové komise ze dne 3. 12. 2025 doplňován či aby byl případně ve věci vypracováván další posudek jinou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí, nebo dokonce aby bylo přikročeno ke znaleckému zkoumání žalobcova zdravotního stavu.
24. Soud v souladu s § 52 odst. 1 s. ř. s. neprovedl žalobcem navržené dokazování rozhodnutími žalované ze dne 28. 11. 2024 a ze dne 29. 4. 2025, blíže neoznačenými lékařskými zprávami, posudkem o invaliditě a revizním znaleckým posudkem. Soud připomíná, že obě rozhodnutí žalované, všechny lékařské zprávy i posudky o invaliditě vypracované ve správním řízení jsou součástí správního (posudkového) spisu, kterým se ve správním soudnictví dokazování neprovádí. Všechny lékařské zprávy pak měla k dispozici posudková komise, řádně je vyhodnotila a soud na rozdíl od ní nemá potřebnou odbornost k tomu, aby sám posoudil, zda skutečnosti v těchto lékařských zprávách měly nějaký vliv na pokles žalobcovy pracovní schopnosti nebo na datum změny stupně invalidity. Soud získal pro své rozhodnutí dostatek skutkových zjištění z obsahu správního spisu a z provedeného dokazování posudkem posudkové komise ze dne 3. 12. 2025, a proto všechny důkazní návrhy, včetně revizního znaleckého posudku, shledal nadbytečnými. Další zkoumání žalobcova zdravotního stavu by totiž jen neúměrně prodlužovalo soudní řízení.
25. Závěr soudu o tom, že v daném případě již nebylo zapotřebí provádět další dokazování, odpovídá též ustálené judikatuře soudů rozhodujících ve správním soudnictví včetně Nejvyššího správního soudu (srov. např. jeho rozsudky ze dne 25. 6. 2003, č. j. 2 Ads 9/2003-50, č. 150/2004 Sb. NSS, nebo ze dne 28. 8. 2003, č. j. 5 Ads 22/2003-48, či ze dne 12. 3. 2009, č. j. 3 Ads 143/2008-92).
26. S ohledem na vše, co bylo uvedeno shora, (zejména vycházejí ze závěru posudkové komise, že žalobce splnil podmínky invalidity třetího stupně již ke dni 6. 11. 2023) dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná. Žalovaná totiž při svém rozhodování vycházela z neúplně zjištěného skutkového stavu (za hlavní podklad svého rozhodnutí vzala nesprávný posudek o invaliditě žalobce ze dne 27. 2. 2025), což zakládá vadu řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Soud proto napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. pro vadu řízení zrušil a současně podle § 78 odst. 4 s. ř. s. rozhodl, že se věc vrací žalované k dalšímu řízení. V něm bude žalovaná podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázána právním názorem, který soud vyslovil v tomto zrušujícím rozsudku. Bude proto na žalované, aby znovu rozhodla o námitkách žalobce, přičemž bude vycházet z toho, že žalobce invalidní ve třetím stupni invalidity již od 6. 11. 2023.
27. Soud nevyhověl požadavku žalobce na zrušení rozhodnutí žalované ze dne 28. 11. 2024, neboť shora popsaná pochybení lze napravit v řízení o námitkách.
28. Vzhledem k tomu, že žalobce měl ve věci plný úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalované povinnost zaplatit žalobci do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení o žalobě v celkové výši 10 140 Kč. Náklady řízení tvoří odměna a náhrada hotových výdajů zástupkyně žalobce. Výše odměny a náhrady vychází z vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění vyhlášky č.

258/2024 Sb. (dále jen „advokátní tarif“). Zástupkyně žalobce učinila dva úkony právní služby [převzetí a příprava zastoupení – § 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu; podání žaloby – § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu]. Za tyto úkony jí podle § 35 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 7 bodem 5 a § 9 odst. 5 advokátního tarifu náleží odměna 2x 4 620 Kč, tj. 9 240 Kč, a podle § 13 odst. 1 a 4 advokátního tarifu náhrada hotových výdajů advokáta 900 Kč (dva režijní paušály po 450 Kč).

29. Soud naopak nepřiznal žalobci náhradu nákladů řízení za poradu s klientem přesahující jednu hodinu, neboť tato porada se podle doloženého potvrzení uskutečnila dne 12. 3. 2025. V té době ještě nebylo možné předvídat, zda vůbec bude v této věci podána žaloba, neboť napadené rozhodnutí bylo vydáno až dne 29. 4. 2025. Nejedná se tak o náklady tohoto soudního řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 19. ledna 2026

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.